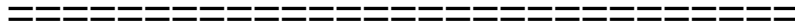

DRAGOSTEA FRATEASCA

Clément LE COSSEC

NASTEREA DRAGOSTEI FRATESTI LA ÎNCEPUTUL BISERICII

A deveni copil al lui Dumnezeu, prin credinta în Isus Hristos, înseamna a se naste în familia lui Dumnezeu, a învăta trairea credintei împreuna cu fratii si cu surorile.

Aceasta nu este usor, dar cu ajutorul Domnului, este posibil.

Practicarea dragostei fratesti este motorul unei biserici fericite, care reflecta pace si bucurie.

În aceasta atmosfera s-a format Biserica.

La Ierusalim, în ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt a coborât peste cei 120 ucenici ai lui Isus Hristos, toti uniti în acelasi loc, în odaia de sus, unde staruiau în rugaciune. Zgomotul a atras o multime mare, careia Petru îi face cunoscut ca Isus Hristos,

Mesia, a murit si a înviat pentru iertarea pacatelor oamenilor. Aproximativ 3.000 de suflete au primit în acea zi propovaduirea si au fost botezati. Unul dintre semnele acestei schimbari este staruinta lor în ... PARTASIA FRATEASCA.

Ce schimbare extraordinara! Aceste mii de evrei dintre care multi erau în trecere la Ierusalim, veniti din tari diferite si care si-au pus în comun averile.

Aceasta revolutie spirituala a facut ca în fiecare zi sa se adune la Templu un mare numar, pentru a-L lauda pe Dumnezeu. Ei au format o mare comunitate, se întâlneau în acelasi loc si mâncau împreuna cu bucurie si simplitate. Multe semne si minuni au fost facute de catre apostoli. În fiecare zi, noi suflete sunt salvate si adaugate Bisericii, prin Isus. (Fapte 2:37-47)

Biserica s-a nascut si a crescut. Totul era minunat, cu toata împotrivirea preotilor religiosi. Multimea celor care crezusera este o inima si un suflet. Printre ei nu este nici-un nevoias. (Fapte 4:32-35) Dragostea frateasca este perfecta.

Apoi, s-a produs un incident: cârteli circulau în biserica din cauza vadvurilor neglijate care nu primeau ajutoarele zilnice din partea apostolilor.

Sapte oameni, plini de Duhul Sfânt si de înțelepciune, sunt numiti pentru a înlocui apostolii si calmul a revenit în biserica. (Fapte 6:1-6)

Când dragostea frateasca este o realitate în biserica, atunci este victorie asupra esecurilor umane.

**«Staruiti în
DRAGOSTEA FRATEASCA.»**

(Evrei 13:1)

ADEVARATA VALOARE A CUVÂNTULUI «DRAGOSTE»

Cuvântul «dragoste» a fost atât de mult folosit ca si-a pierdut frumusețea și puritatea. În cadrul biblic este necesară reabilitarea acestui cuvânt în adevăratul lui sens.

Este indispensabil studiul textelor din Sfânta Scriptură, care pun în valoare originea sa divină, pentru a înțelege mai bine ceea ce aștepta Isus Hristos de la ucenicii Săi, atunci când spune:

«Va dau o poruncă nouă: SA VA IUBITI unii pe alții!» (Ioan 13:34)

Verbul «a iubi», în limba franceză este folosit aproape la orice: «îl iubesc pe fiul meu și o iubesc pe pisica mea».

În engleză sunt două verbe diferite: «love» și «like». Primul se referă la persoană: «I **love** my mother» (eu o iubesc pe mama mea), celălalt se referă la lucruri: «I **like** jam» (îmi place dulceața).

În grecește, limba folosită la scrierea Noului Testament, patru cuvinte pot să traducă cuvântul «dragoste»:

Eros: dragoste pasională, dorință senzuală.

Storge: dragoste familială, tandrețe naturală bazată pe legătura de sânge.

Philos: prietenie, a avea bunăvoință pentru cineva, obiectul unei afecțiuni sentimentale.

Agape: dragoste în sensul cel mai nobil, cel mai puternic, folosit cel mai des pentru a exprima dragostea divină, o virtute (calitate) care te face să faci sau să dorești binele altuia. Acest cuvânt este câteodată tradus prin «caritate» în unele versiuni ale Bibliei.

Din cauza posibilei confuzii între «caritate» și «darnicie», noi vom vorbi cu predilecție în această cartică biblică despre «DRAGOSTEA FRATEASCĂ», după Biblie.

SURSA DRAGOSTEI FRATEȘTI

Sursa dragostei fratesti este Dumnezeu, cum ne spune apostolul Ioan în prima sa epistola:

«Preaiubitilor, sa ne iubim unii pe altii; caci DRAGOSTEA ESTE DE LA DUMNEZEU.» (1Ioan 4:7)

El adauga apoi:

«Si noi am cunoscut si am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE.» (1Ioan 4:16)

Pentru a ne salva din starea noastra de pacat, Dumnezeu Si-a aratat dragostea Sa.

«Si dragostea sta nu în faptul ca noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul ca El ne-a iubit pe noi si a trimis pe Fiul Său ca jertfa de ispasire pentru pacatele noastre.» (1Ioan 4:10)

La începutul cartii Geneza, este scris ca Dumnezeu a facut pe om dupa chipul Său (Geneza 1:27). Dar, Dumnezeu este dragoste si acest chip a fost distrus odata cu exstenta primei familii omenesti.

O fraza, din primele pagini ale Bibliei relateaza aceasta drama:

«Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel si l-a omorât.» (Geneza 4:8)

De atunci, cât sânge varsat, batalii, razboaie, ura!

În ciuda acestui chip de dragoste al lui Dumnezeu, distrus de catre om, este scris în evanghelia lui Ioan 3:16:

«Fiindca atât de mult a iubit Dumnezeu lumea ca a dat pe singurul LUI Fiu, pentru ca oricine crede în El sa nu piara, ci sa aiba viata vesnica.»

Multumita sacrificiului lui Isus Hristos pe cruce, omul poate regasi chipul Dumnezeului de Dragoste.

În consecinta, apostolul Ioan ne îndeamna sa practicam unii față de altii, dragostea frateasca:

«Preaiubitilor, DACA ASTFEL NE-A IUBIT DUMNEZEU PE NOI, trebuie sa ne iubim si noi unii pe altii. ... Daca ne iubim unii pe altii, Dumnezeu ramâne în noi.» (1Ioan 4:11-12)

Aceasta datorie de a iubi, omul nu o poate realiza singur, prin propria lui putere. Înseamna ca aceasta nu e posibila fara credinta în Isus Hristos, dupa cum ne-o explica apostolul Pavel:

« ... Hristos sa locuiasca în inimile voastre PRIN CREDINTA; pentru ca, având radacina si temelia pusa ÎN DRAGOSTE ... sa cunoasteti DRAGOSTEA LUI HRISTOS, care întrece orice cunostinta.» (Efeseni 3:17-19)

**«Traiti în DRAGOSTE,
dupa cum si Hristos
ne-a iubit.»**

(Efeseni 5:2)

CREDINTA SI DRAGOSTEA FRATEASCA

Credinta si dragostea frateasca sunt nedespartite. Acestia sunt cei doi stâlpi ai Bisericii lui Isus Hristos. Nu este posibil una fara alta.

« ... Eu îti voi arata credinta mea din faptele mele», spune apostolul Iacov în epistola sa 2:18.

Credinta în ea însasi este moarta, precizeaza apostolul Iacov, daca nu are ca rezultat faptele; si aceste fapte, adauga el, consta a împlini «Legea împarateasca, potrivit Scripturii: „Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti”» (Iacov 2:8)

Credinta vie este pârghia dragostei fratesti, dupa cum este scris în Galateni 5:6

Ea se poate demonstra prin ajutorarea fratilor si surorilor ce duc lipsa de îmbracaminte, de hrana, de caldura si de alte necesitati. (Iacov 2:14-16)

Aceste acte de ajutorare, de împartire cu saracii, nu sunt decât o mica fațeta a

dragostei fratesti.

De fapt, în ce poate sa consiste dragostea frateasca pentru cei mai saraci, ei care nu au nimic sa dea aproapelui lor?

Dragostea pentru aproapele nostru nu este doar dragostea bogatului pentru cel sarac, ci deasemenea dragostea celui sarac pentru cel bogat.

Faptele credintei se vad în practicarea dragostei fratesti, care nu se exprima doar prin ajutorul umanitar, a carui lista e foarte lunga: case pentru primirea persoanelor în vârstă si pentru copiii saraci, centru pentru primirea persoanelor fara domiciliu, ajutoare pentru sinistratii cutremurelor de pamânt sau inundatiilor, oferte de hrana pentru cei saraci, etc.

Aceste ajutoare sociale nu sunt toate rezultatul credintei în Dumnezeu, cu toate ca sunt de apreciat. Ele sunt doar o fațeta a dragostei pentru aproapele său. Marimea dragostei fratesti se întinde mai departe de aceste acte de generozitate.

Iata un exemplu:

La începutul celui de-al doilea razboi mondial, tatal meu avea la Reims responsabilitatea sa pazeasca podul Venise, care traversa un canal. Nu departe de el, erau doi muncitori care puneau în functie o pompa de aer care alimenta cu oxigen un scafandru care lucra sub apa. Acest scafandru se numea Nénès. El repara o spartura pe fundul canalului. Deodata s-a auzit alerta de bombardament. Avioanele de razboi se apropiau de oras. Cei doi muncitori, cuprinsi de panica, au lasat pompa si au fugit sa se adaposteasca, lasându-l pe Nénès sub apa ... Din fericire ca tatal meu a vazut cele întâmplare. El si-a dat seama ca Nénès va muri asfixiat din lipsa de aer. Riscându-si propria viata, el a fugit pâna la pompa. Bombele au început sa explodeze, dar în ciuda pericolului el a început din toate puterile sa actioneze pompa, repetând cu credinta acest verset din Psalmul 91:

«O mie sa cada alaturi de tine, si zece mii la dreapta ta,
dar de tine nu se va apropia.» (vers.7)

Datorita dragostei si curajului său, el l-a salvat pe Nénès de la o moarte sigura.

Dragostea frateasca nu este un mijloc pentru a fi mântuit, ci o dovada, o evidența, ca suntem mântuiti.

Noi suntem salvati prin credinta. Mântuirea este darul lui Dumnezeu. (Efeseni 2:8) Credinta ne permite de a primi acest dar al iertarii, de viata nouă si vesnica în Isus Hristos.

«Tuturor celor ce L-au primit, adica celor ce CRED în Numele Lui, le-a dat dreptul sa se faca copii ai lui Dumnezeu.» (Ioan 1:12)

Noi nu suntem mântuiti PRIN fapte, ci pentru a face fapte bune ... (Efeseni 2:10), deci firul conducator este dragostea frateasca ...

«Porunca Lui (Dumnezeu) este SA CREDEM în Numele Fiului Său Isus Hristos, SI SA NE IUBIM UNII PE ALTII.» (1Ioan 3:23)

**Acum, dar, rămân acestea trei:
CREDINTA,
NADEJDEA
și DRAGOSTEA;
Dar cea mai mare dintre ele
este DRAGOSTEA.**

(1Corinteni 13:13)

DRAGOSTEA FRATEASCA ÎN BISERICA

Fiinta umana are o nevoie înscuta de dragoste, din copilarie pâna la batrânete. Aceasta dragoste se manifesta sub diferite forme: prin dragoste materna, paterna, filiala, conjugala, fraternela.

Dragostea frateasca în biserica ar trebui sa fie semnul principal al realitatii credintei în Isus Hristos.

Din pacate nu se întâmpla asa tot timpul ... Esecurile au ca origine mai multe cauze. Este usor de spus: iubesc pe fratele meu, iubesc pe sora mea, ... dar când apar dezacorduri, dragostea frateasca se stinge repede.

Din cauza slabiciunilor omenesti, nu este surprinzator sa constatam numeroasele îndemnuri, adresate de catre apostoli crestinilor, pentru a-i încuraja în practicarea dragostei fratesti.

Apostolul Petru le spune:

«Toti sa fiti cu aceleasi gânduri, simtind cu altii, iubind ca fratii, milosi, smeriti.» (1Petru 3:8)

Daca dragostea frateasca ar fi fost traita cu adevarat, apostolul nu ar fi gasit util sa insiste asupra necesitatii dragostei între crestinii din biserica.

Dragostea frateasca în principiu ar trebui sa fie reciproca. Fiecare membru este chemat sa aiba acelasi comportament unul vizavi de altul. Trebuie sa recunoastem ca aceasta reciprocitate nu exista tot timpul. Câteodata suntem dezamagiti de faptul ca nu suntem înțeleși, de nerecunostinta. Apostolul Pavel, însusi, întreaba:

«Daca va iubesc mai mult, sunt iubit cu atât mai putin? (2Corinteni 12:15)

În principiu noi iubim usor pe cei care ne iubesc.

«Vamesii fac la fel», spune Isus. În cuvântarea de pe munte, Isus ne-a îndemnat sa depasim aceasta stare.

«Daca îmbratisati cu dragoste numai pe fratii vostri, ce lucru neobisnuit faceti? Oare pagânii nu fac la fel?» (Matei 5:47)

Apoi Isus i-a îndemnat pe ucenici sa faca ceva neobisnuit:

«Ati auzit ca s-a zis: Sa iubesti pe aproapele tau si sa urasti pe vrajmasul tau. DAR EU VA SPUN: iubiti pe vrajmasii vostri, binecuvântati pe cei ce va blesteama, faceti bine celor ce va urasc si rugati-va pentru cei ce va asupresc si va prigonesc, ca sa fiti fii ai Tatalui vostru care este în ceruri; caci El face sa rasara soarele Său peste cei rai si peste cei buni si da ploaie peste cei drepti si peste cei nedrepti.» (Matei 5:43-45)

A iubi pe cei ce nu ne iubesc, care ne sunt antipatici, nu este deloc usor; a iubi pe cei ce sunt împotriva noastra si care ne fac rau, este aproape imposibil.

Daca Hristos ne cere sa intram într-o dimensiune mai înalta decât obisnuinta noastra de a iubi, înseamna ca aceasta este posibila pentru cel ce are credinta în El.

Isus face apel la vointa noastra si ne propune sa ne ajute, cu conditia de a ramâne în legatura cu El:

«Dupa cum mladita nu poate aduce rod de la sine, daca nu ramâne în vița, tot asa nici voi nu puteti aduce rod, daca nu ramâneti în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteti mladitele. Cine ramâne în Mine si în cine ramân Eu aduce mult rod; caci DESPARTITI DE MINE nu puteti face nimic.» (Ioan 15:4-5)

Isus adauga:

«Cum M-a iubit pe Mine Tatal, asa v-am iubit si Eu pe voi. Ramâneti în dragostea Mea ... Aceasta este porunca Mea: SA VA IUBITI unii pe altii, cum v-am iubit Eu.» (Ioan 15:9-12)

Învatatura pe care o da Isus ucenicilor, are ca temelie dragostea frateasca.

La întrebarea pe care i-a pus-o lui Isus un carturar, pe când se afla în Templul din Ierusalim: «Care este cea dintâi dintre toate poruncile?», Isus îi raspunde:

«Cea dintâi este aceasta: Asculta Israele! Domnul, Dumnezeuul nostru, este un singur Domn; si: Sa iubesti pe Domnul, Dumnezeuul tau, cu toata inima ta, cu tot sufletul tau, cu tot cugetul tau si cu toata puterea ta; iata porunca dintâi. Iar a doua este urmatoarea: Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti. Nu este alta porunca mai mare decât acestea.» (Marcu 12:29-31)

Cea dintâi porunca este legata de a doua, caci:

«Cine iubeste pe Dumnezeu iubeste si pe fratele său.» (1Ioan 4:21)

Punerea în practica fara greseala a celei de a doua porunci necesita o putere care vine de la Isus, deoarece El însusi spune:

« Despartiti de Mine nu puteti face nimic.» (Ioan 15:5)

Puterea pentru a iubi pe aproapele nostru, asa cum ne cere Isus, nu este în noi, ci în El.

La Madrid, într-o sala plina de tigani, o frica brusca a cuprins pe cei prezenti. Ei au venit sa asculte un tânar evanghelist de-al lor, pe nume Alfredo, care a sosit din Barcelona, pentru a le anunta evanghelia.

Deodata, a intrat un tigan care altadata în timpul unei încaierari a omorât pe tatal lui Alfredo.

O liniste de moarte s-a lasat peste auditoriu. Înainte de a deveni crestin, Alfredo a declarat ca daca va mai ajunge odata la Madrid, va razbuna pe tatal său, omorând pe ucigas.

Deci, el vede pe ucigasul tatalui său intrând în sala si își întrerupe predica pentru a-i adresa aceste cuvinte:

«Am jurat ca daca o sa revin vreodata la Madrid voi veni cu un pistol pentru a te omorî, dar acum iata ce tin în mâna mea ...» si a ridicat Biblia, adaugând:

«Aseaza-te si fii linistit!»

Alfredo a obtinut prin Hristos, puterea de a iubi pe vrajmasul său.

Biserica locala trebuie sa fie un model al dragostei fratesti. Din pacate, nu este tot timpul asa, dupa cum au constatat cu tristete apostolii.

«Ma tem ca nu cumva, la venirea mea sa va gasesc asa cum n-as vrea sa va gasesc», spune apostolul Pavel crestinilor corinteni.

«Ma tem sa nu gasesc gâlceava, pizma, mâinii, dezbinari, vorbiri de rău, bârfeli, îngâmfari, tulburari ...» (2Corinteni 12:20)

Aceasta surprinde si se înțelege de ce îndemnurile de a practica dragostea frateasca sunt folosite asa de des în epistolele adresate de catre apostoli bisericilor de la începutul primului secol. Iata un exemplu:

«Iubiti-va unii pe altii cu o dragoste frateasca.» (Romani 12:10)

«Sa aveti în voi gândul acesta care era si în Hristos Isus.» (Filipeni 2:5)

«Aveti aceleasi simtaminte unii fața de altii.» (Romani 12:16)

«Dumnezeu ... sa va faca sa aveti aceleasi simtaminte unii fața de altii.»

(Romani 15:5)

«Primiti-va unii pe altii, cum v-a primit si pe voi Hristos, spre slava lui Dumnezeu.» (Romani 15:7)

«Supuneti-va unii altora în frica lui Hristos.» (Efeseni 5:21)

«Îngaduiti-va unii pe altii, ... iertati-va unul pe altul.» (Coloseni 3:13)

«Purtati-va sarcinile unii altora si veti împlini astfel Legea lui Hristos.»

(Galateni 6:2)

«Îngaduiti-va unii pe altii în dragoste.» (Efeseni 4:2)

«Rugati-va unii pentru altii.» (Iacov 5:16)

«Sa aveti o dragoste FIERBINTE unii pentru altii.» (1Petru 4:8)

«Iubiti-va cu caldura unii pe altii, DIN TOATA INIMA, fiindca ati fost nascuti din nou.» (1Petru 1:22-23)

Fiindca, fara dragoste frateasca credinta este moarta, ar trebui ca fiecare crestin sa-si puna aceste întrebări:

Iubesc eu cu adevarat, din toata inima, pe fratii si surorile mele din Biserica? Sunt eu plin de afectiune pentru ei? Am pentru ei aceleasi sentimente care erau în Isus Hristos? Îi primesc eu la fel cum m-a primit Hristos? Sunt eu bun pentru ei? Le port eu poverile? Îi suport eu? Ma rog eu pentru ei?

O auto-examinare este câteodata necesara pentru a sti care este nivelul nostru în dragostea frateasca.

În sala de masini a unei mari uzine,este imposibil sa vedem care este nivelul apei în cazanul cu apa fierbinte. Dar, în exteriorul cazanului este un indicator de nivel care arata nivelul apei din interiorul cazanului. Când nivelul la indicator este la jumatate, înseamna ca în cazan nivelul apei este la fel la jumatate. El indica nivelul, el este dovada.

Examinarea dragostei noastre fratesti ne permite sa masuram valoarea credintei noastre si masura dragostei noastre pentru Dumnezeu.

«Pe voi însiva încercati-va daca sunteti în credinta. Pe voi însi-va încercati-va»,spune apostolul Pavel în a doua epistola catre corinteni 13:5.

Din cauza slabiciunii lor omenesti, se poate întâmpla ca unii crestini sa fie ispititi de a se comporta ca cei din lume. De aceea apostolii au considerat sa

reaminteasca, celor care au devenit prin credinta în Hristos o « faptura noua» (2Corinteni 5:17 si Galateni 6:15), ce nu trebuie sa faca.

Iata câteva din îndemnurile lor:

«Nu întoarceți rău pentru rău, nici ocara pentru ocara.» (1Petru 3:9)

«Sa nu ne mai judecam, dar, unii pe altii.» (Romani 14:13)

«Nu va mintiti unii pe altii.» (Coloseni 3:9)

«Luati seama ca nimeni sa nu întoarca altuia rău pentru rău.» (1Tesal. 5:15)

«Fie-va groaza de rău.» (Romani 12:9)

«Nici unul din voi sa nu se faleasca de loc cu unul împotriva celuilalt.»

(1Corinteni 4:6)

«DRAGOSTEA NU FACE RAU APROAPELUI.» (Romani 13:10)

Daca cercetându-va va dati seama ca atitudinea voastra fata de frati este contrara dragostei fratesti, trebuie s-o marturisiti lui Dumnezeu în rugaciunea voastra si sa-I cereti iertare.

Daca o faceti, sa stiti ca Domnul «este credincios si drept, ca sa ne ierte pacatele, si sa ne curete de orice nelegiuire.» (1Ioan 1:9)

Apoi cereti Domnului sa va umple inima de dragoste frateasca prin Duhul Sfânt. Spuneti: «Doamne învata-ma, ajuta-ma sa iubesc, asa cum m-ai iubit Tu!»

BISERICA, O LEGATURA DE FRATI SI SURORI, LEGATI PRIN DRAGOSTEA FRATEASCA

Biserica nu este doar o adunare, adica un grup de persoane având credinta în Dumnezeu si în Isus Hristos, ci o legatura care se întareste si se construiește în dragoste frateasca, dupa cum este scris în Efeseni, 4:15-16:

«Ci credinciosii adevarului, în dragoste, sa crestem în toate privintele, ca sa ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El tot trupul, bine încheiat si STRÂNS LEGAT, prin ceea ce da fiecare încheietura, își primește cresterea, potrivit cu lucrarea fiecărei parti în masura ei, si se zideste în DRAGOSTE.»

Aceasta legatura este compusa din crestini diferiti între ei: tari si slabi, bogati si saraci, de culturi si obiceiuri diferite, cu caractere simple sau dificile, etc. Si totusi, toti au aceiasi credinta, aceiasi speranta, dar nu neaparat aceiasi statura spirituala, de unde necesitatea de a stabili slujitori ai lui Dumnezeu pentru perfectionarea spirituala a fiecarei parti din legatura trupului. Aceasta nu se poate face decât prin DRAGOSTE.

Simtindu-ne iubiti de fratii si surorile noastre în Isus Hristos, aceasta ne ajuta sa ramânem si sa crestem în credinta si sa înțelegem ca noi apartinem aceluiasi trup, aceleiasi legaturi a lui Isus Hristos.

Fiecare crestin, nascut din nou în credinta sau ajuns adult spiritual, este o piatra vie, lipita la toate celelalte pietre ale cladirii. Toti au responsabilitatea de a se întari în dragostea frateasca pentru a fi «ziditi ca sa FIE O CASA DUHOVNICEASCA.» (1Petru 2:5)

Unul din pericole la construirea bisericii este separarea, izolarea crestinului.

- «Noi formam un grup mic si este minunat cum ne iubim între noi.» Asa spuneau niste crestini care s-au separat de biserica pe motive de neînțelegere, de dezacorduri asupra unor opinii secundare, fara importanta, neavând nici o legatura cu adevarul biblic predicat de catre pastor. Ei se iubeau, dar nu îi iubeau pe ceilalti, nu îi suportau. Legatura era fisurata din cauza lipsei de dragoste frateasca.

Odata ce au înțeles, ei revin spre ceilalti si reînnoiesc afectiunea frateasca reciproca.

Câteodata, nu lipseste mult pentru a zgudui constructia, atunci când lipseste dragostea frateasca.

Biserica este trupul. Ea este formata din mai «multe madulare», spune apostolul Pavel corintenilor, îndemnându-i astfel:

«Madularele sa îngrijeasca deopotriva unele de altele. Partile mai putin frumoase ale trupului nostru capata mai multa frumusete ... Voi sunteti trupul lui Hristos, si FIECARE, ÎN PARTE, madularele lui.» (1Corinteni 12:12-27)

Când fratii si surorile sunt legati printr-o legatura de dragoste frateasca, Biserica formeaza o legatura puternica. Sa avem grija sa nu o rupem. Daca o facem, noi daunam marturiei pe care trebuie sa o dam pentru a glorifica pe Hristos, care ne spune:

«Prin aceasta vor cunoaste toti ca sunteti ucenicii Mei, DACA VETI AVEA DRAGOSTE UNII PENTRU ALTI.» (Ioan 13:35)

LIMBA

Instrument de întarire sau de distrugere a dragostei fratesti

Domnul Isus a vorbit despre importanta CUVINTELOR, care sunt o expresie a ceea ce este în inima. El a spus:

«Nu înțelegeți ca orice intra în gura merge în pântece și apoi este aruncat afara în hazna? Dar, ce iese din gura vine din inima, și aceasta spurca pe om. Caci din inima ies gândurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtisagurile mincinoase, hulele. Caci din prisosul inimii vorbește gura.» (Matei 15:17-20 și 12:34)

Inima este sursa de unde, în mod normal, n-ar trebui să iasă decât cuvinte bune, atunci când a fost regenerată prin harul divin.

Despre importanta limbii, deci a cuvântului, ne învătă apostolul Iacov, în capitolul 3 al epistolei sale:

«Limba este un mic madular, și se falește cu lucruri mari. Limba este și ea un foc ... Ea este aceea dintre madularele noastre, care întinează tot trupul și aprinde roata vieții ... Este plină de o otrava de moarte. Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni care sunt făcuți după asemanarea lui Dumnezeu. Nu trebuie să fie așa, frații mei! Oare din aceeași vâna a izvorului tâsneste și apa dulce și apa amară?»

Există două rozatoare, care fiind vehiculate de limba, distrug armonia în biserică. Acestea sunt: bârfa și vorbirea de rău.

BÂRFA consistă în a vorbi de rău pe aproapele său, cu scopul de a-i face rău, sau pur și simplu de a-i arăta defectele și a-i aminti defectele cu scopul de a-i umbri imaginea față de ceilalți.

Auzim câteodată spunându-se: «Nu judec, ci constat.» Cum ne sfătuieste Isus, să avem grija să nu constatăm doar defectele care sunt la alții, ci să ne uităm mai bine la noi înșine.

«De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău și nu te uiti cu bagare de seamă la bârna din ochiul tău?» (Matei 7:3)

Un proverb spune:

«Limba este într-un loc umed, aveți dar grija să nu alunece!»

Să fim deci înțelepți, pentru a pune în practică acest îndemn al apostolului Petru:

«Mai presus de toate, sa aveti O DRAGOSTE FIERBINTE unii pentru altii, caci dragostea acopera o sumedenie de pacate.» (1Petru 4:8)

VORBIREA DE RAU este o greseala foarte mare care poate distruge o viata, poate distruge pacea, bucuria, armonia între frati.

Vorbirea de rău înseamna a spune lucruri neadevarate despre aproapele său, de a spune cuvinte contrare adevarului. Pentru a evita împrastierea de minciuni, Isus si apostolii ne-au pus în garda:

«Sa nu primești învinuire decât din gura a doi sau trei martori.» (1Timotei 5:19)

«Orice vorba sa fie sprijinita pe marturia a doi sau trei martori.» (2Corinteni 13:1)

Isus, Însusi, ne-a învățat ceea ce trebuie sa facem atunci când un frate a pacatuit. În loc sa răspândim vestea, Isus ne recomanda sa-l luam deoparte pe cel ce a pacatuit:

«Daca fratele tau a pacatuit împotriva ta, du-te si mostra-l între tine si el singur. Daca te asculta, ai câștigat pe fratele tau. Dar, daca nu te asculta, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorba sa fie sprijinita pe marturia a doi sau trei martori.» (Matei 18:15-16)

Aceasta învățatura, aplicata în contextul dragostei fratesti, va evita vorbirea de rău, răspândirea de cuvinte neadevarate.

Apostolul Pavel spune în Galateni 6:1:

«Fratilor, chiar daca un om ar cadea deodata în vreo greseala, voi care sunteti duhovnicesti sa-l ridicati cu duhul blândetii.»

El nu spune, sa răspândim vestea!

CERTURILE, atunci când izbucnesc, au adeseori ca origine cuvintele rautacioase, iar o stapânire de sine permite evitarea unui schimb de cuvinte violente, care fac rău. Iata deci ce declara apostolul Pavel:

«Nici un cuvânt stricat sa nu va iasa din gura; ci unul bun, pentru zidire, dupa cum e nevoie, ca sa dea har celor ce-l aud.» (Efeseni 4:29)

Într-o zi, un tigan crestin, fiind insultat de catre un alt tigan necredincios, simte dorinta de a-i raspunde cu rautate. Necredinciosul l-a înjurat cu aceasta expresie: «Manânca-ti mortii!»

Stapânindu-si setea de a-i replica cu cuvinte mai jicnitoare, crestinul si-a spus în sine, stiind totusi ca este imposibil: «Doamne da-mi cinci minute permisiunea sa ma razbun!»

Fiind un adevarat ucenic al lui Hristos, evident ca el nu primește permisiunea, doar cea de a raspunde cu dragoste si blândete vrajmasului său.

Când dragostea frateasca, care vine de la Dumnezeu, este turnata în inimile noastre prin Duhul Sfânt (Romani 5:5), cearta nu poate sa aiba loc.

Probleme pot sa vina, câteodata pe neasteptate. Cineva care va judeca rău, va insulta, si iata-va pregatiti sa raspundeti celui rău cu cuvinte urâte, atunci când ar fi posibil sa explicati cu calm si blândete.

Pentru aceasta este nevoie sa fim **ÎNRADACINATI ÎN DRAGOSTE FRATEASCA**, cum este scris în Efeseni 3:17. Dragostea frateasca de neclintit trebuie sa fie în noi ca o sursa inepuizabila.

În America, la iesirea de la lucru, muncitorii se agatau în spatele tramvaiului. Unul din ei, calca din greseala, pe piciorul unui fost boxer negru, cunoscut ca fiind altadata foarte rău. Toti se asteptau sa-l vada pe acesta replicând cu violenta. Cum nu s-a întâmplat nimic, altul îl întreaba: «Nu-l lovesti? ...» Boxerul, devenit crestin, îi raspunde: «Cum as putea s-o fac, caci acum Hristos traieste în mine!»

Duhul de cearta nu ar trebui sa fie în biserica, caci apostolul Iacov spune: «Acolo unde este pizma si duh de cearta, este tulburare si tot felul de fapte rele.» (Iacov 3:16)

Doi frati au trait mult timp împreuna fara sa se supere unul pe altul. Într-o zi, unul îi spune celuilalt:

- « Hai, sa încercam sa ne certam, asa cum fac ceilalti oameni!

– Dar, eu nu stiu cum sa facem sa ne certam, spuse cel mai tânar.

– Uite, zise cel mai în vârstă, pun aici acest ulcior; Eu spun ca este al meu, iar tu raspunzi ca este al tau, si iata cearta.»

Au pus deci ulciorul pe masa si unul îi spune celuilalt:

– «Acest ulcior este al meu!

– Nu, eu cred ca este al meu, spuse fratele.»

Celalalt, având mila de fratele său, raspunde:

– « Ei, bine, este al tau, poti sa-l iei!»

Astfel fratii nu au reusit sa se certe.

Îmi aduc aminte de o întâmplare, într-o biserica, unde eram pe atunci pastor. Erau unii crestini care aveau obiceiul sa se aseze tot timpul în fața, iar altii tot timpul pe scaunele din spate. Dar, era o crestina care avea obiceiul sa se aseze tot timpul pe acelasi scaun.

Într-o duminica dimineata, o alta crestina nestiind acest lucru, ajungând mai devreme s-a pus pe scaunul acestei surori. Când aceasta a vrut sa se puna pe scaunul ei, a exclamat cu indignare: «- Sunteti asezata pe scaunul MEU!»

Aceasta ar fi putut duce la cearta daca persoana cealalta nu s-ar fi scuzat, cautând un alt scaun mai departe.

Câteodata nu este nevoie de prea mult pentru a rupe lantul dragostei fratesti si a-l transforma într-un schimb de cuvinte urâte. Sa avem tot timpul privirea atintita spre Isus.

Isus «v-a lasat o pilda ca sa calcati pe urmele Lui ... Când era batjocorit nu

raspundea cu batjocuri ...» (1Petru 2:21-23)

«Traiti în dragoste, dupa cum si Hristos ne-a iubit.» (Efeseni 5:2)

Exemplul Domnului Isus nu este urmat totdeauna si dragostea este umbrita de IPOCRIZIE, ca în cazul relatat mai jos:

Trei surori în Hristos își petrec dupa-masa împreuna, la una dintre ele. Ele vorbesc despre impresiile lor în legatura cu alte surori din biserica, si carora le puneau în evidenta defectele. Apoi ele se roaga, beau o cafea cu niste prajituri. Ele sunt convinse ca practica o dragoste frateasca perfecta. Deodata ele vad pe fereastra o alta sora din biserica care venea spre ele. -

– «Ah, ce femeie plictisitoare!», spune una facând o remarcă jignitoare.

– «O, ca nu-mi place deloc de ea!», spune o alta.

Fiecare râdea de ea cu placere. Usa se deschide si cea ne iubita intra. Deodata, câte exclamatii de bucurie!:

– «Fii binevenita! Suntem bucuroase de vizita ta! Cu ce ocazie pe la noi? ...

Aceasta vorbire cu doua fețe ascunde o lipsa spirituala pe care nu îndraznim sa o marturisim. A iubi fara ipocrizie este câteodata dificil, de unde îndemnul acesta:

«Dragostea sa fie fara prefacatorie.» (Romani 12:9)

Judecarea unor persoane, criticile, nu au parfumul dragostei fratesti si provoca rani si lacrimi la persoanele sensibile.

Dupa o lunga absența, sosita dintr-o calatorie, o familie de crestini primesc mâine-zi vizita unor frati si surori în Hristos. Ei discutau amical si în timpul discutiei una dintre surori trece cu degetul pe mobila si vede praful. În aparenta aceasta nu ar fi asa grav, dar apoi vestea se raspândise si anume, ca sora cutare nu face curatenie în casa, mobilele fiind pline de praf.

În loc sa raspândeasca astfel de bârfe, n-ar fi fost mai bine si frateste de a propune celei care a venit din calatorie: - «Trebuie sa fi obosita sora, daca vrei te voi ajuta sa faci curatenie!»

Acest fel de critica nu este rar, de unde importanta acestei recomandari:

«Nu va vorbiti de rău unii pe altii, fratilor! (Iacov 4:11)

Sa retinem deasemenea acest verset din Scriptura:

«Cine iubeste viata si vrea sa vada zile bune, sa-si înfrâneze limba de la rău.» (1Petru 3:10)

IERTAREA

În Biblie se găsesc frumoase exemple de iertare și împacare între frați.

Esau s-a lasat cuprins de ura împotriva fratelui său Iacov, caruia i-a cedat dreptul de întâi născut în schimbul unei mâncări. Iacov, aflând că fratele său vrea să-l omoare a fugit la unchiul său Laban, dincolo de Eufrat. Douazeci de ani mai târziu, el revine în țara tatălui său Avraam, împreună cu cele două soții, cele două roabe, cei unsprezece copii și numeroase turme de capre, oi, boi, camile, magari, vaci.

Iacov a trimis soli la Esau, fratele său, pentru a-l anunța de sosirea sa. Esau a venit în întâmpinare cu patru sute de oameni. Speriat și crezând că vine să se răzbune, Iacov s-a aruncat de șapte ori cu fața la pământ până ce a fost aproape de fratele său.

Esau a alergat înaintea lui Iacov, l-a îmbrățișat și au plâns. (Geneza 33)

Mai târziu, Iosif, unul dintre fiii lui Iacov, din gelozie a fost aruncat într-o cisternă goală și apoi vândut unor comercianți izmaeliti, descendenți din Avram cu roaba egipteană, Agar.

Ajuns în Egipt, Iosif a cunoscut robia și închisoarea. Apoi el este miraculos pus de către faraon, în postul de prim-ministru și i s-a dat stăpânire peste toată țara Egiptului.

Credința lui în Dumnezeu rămâne neclintită. Iosif conduce țara cu înțelepciune, după vise divine.

În timpul unei perioade de foamete, frații lui vin să cumpere grâu, pe care Iosif l-a depozitat în magazine în timpurile de abundență. Iosif îi recunoaște, îi pune la încercare, apoi li se descoperă, spunându-le:

«Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ati vândut ca sa fie dus în Egipt. Acum, nu va întristati si nu fiti mâhniti ca m-ati vândut ca sa fiu adus aici, caci ca sa va scap viata m-a trimis Dumnezeu înaintea voastra. (Geneza 45)

Aceste întâmplari emotionante de iertare si împacare sunt demonstratii ale dragostei fratesti.

Cel mai bun exemplu de iertare acordata ne este dat de Isus. Unul dintre cuvintele spuse pe cruce în fața calailor Sai este o rugaciune de dragoste:

«Tata, iarta-i, caci nu stiu ce fac!» (Luca 23:34)

Iertarea tuturor greselilor noastre, a tuturor ofenselor aduse lui Dumnezeu, a tuturor pacatelor noastre, ne sunt acordate în Hristos.

Dumnezeu ne-a iertat ÎN HRISTOS. (Efeseni 4:32)

Nu este scris: Dumnezeu ne va ierta, deoarece iertarea Sa nu se refera la viitor. Cei ce cred în Hristos, primesc iertarea imediat, aici pe pamânt. Pentru aceasta a trebuit ca Hristos sa-Si verse sângele pe cruce, caci:

«Fara varsare de sânge, nu este iertare.» (Evrei 9:22)

Într-o zi, un fariseu L-a invitat pe Isus sa manânce la el. Când Isus s-a asezat la masa, o femeie pacatoasa s-a apropiat si s-a pus la picioarele Lui. Ea i-a stropit picioarele cu lacrimi de pocainta si le-a sters cu parul său. Apoi ea le-a uns cu mirul dintr-un vas de alabastru.

Fariseul urmarea scena fiind foarte indignat. El si-a spus în sine: «Omul acesta, daca ar fi un proroc, ar sti cine si ce fel de femeie este cea care se atinge de El: ca este o pacatoasa.»

Fariseul a judecat-o si a condamnat-o. Dupa el, femeia nu avea niciun drept sa se apropie de Isus.

Dar, Isus a zis femeii: «Iertate îti sunt pacatele!»

Cei ce sedeau cu El la masa au început sa zica între ei: «Cine este acesta de iarta chiar si pacatele?»

Isus i-a spus fariseului care Îl invitase la masa:

«Pacatele ei care sunt multe sunt iertate; caci a iubit mult. Dar cui i se iarta putin, iubeste putin.» (Luca 7:36-50)

Stim ca Petru s-a lepadat de trei ori de Învatator. Când cocosul a cântat, la a treia renegare, Isus s-a întors si s-a uitat tinta la Petru, care era asezat lângă focul aprins în curtea casei marelui preot. Aceasta privire l-a interpellat pe Petru, care a iesit imediat afara si a plâns cu amar. (Luca 22:61)

Mai târziu, Isus s-a aratat ucenicilor pentru a treia oara dupa învierea Sa. Era pe malul lacului Tiberiada, unde a pregatit pentru ucenicii, care veneau de la pescuirea miraculoasa, peste prajit si pâine. Dupa ce au mâncat, Isus i-a pus lui Simon Petru, de trei ori aceasta întrebare: «Simone, fiul lui Iona, Ma iubesti?» (Ioan 21:15-17)

Isus putea sa-i spuna: «Petre, pleaca, du-te de la Mine, te exclud din prezenta

Mea, nu esti demn sa Ma slujesti, tu esti renegat!», dar Isus îi cere pur si simplu sa Îl iubeasca.

«Noi, Îl iubim pentru ca El ne-a iubit întâi», cum ne aminteste apostolul Ioan. (1Ioan 4:19)

Aceasta atitudine milostiva a lui Isus Hristos fața de toti cei ce vin la El pentru a primi harul iertarii, se exprima prin aceste frumoase cuvinte pe care Le-a pronuntat: «Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afara.» (Ioan 6:37)
El primeste totdeauna pe pacatosul care se pocaieste si nu îl condamna.

Iata un alt exemplu:

Pe când se gasea înaintea Templului din Ierusalim, carturarii si fariseii i-au adus o femeie prinsa în preacurvie, pe care au pus-o în mijlocul norodului care se adunase sa vada ce se va întâmpla.

Dupa Legea lui Moise, femeia si omul prinsi în preacurvie trebuiau omorâti prin lapidare (Leviticul 20:10), dar ei au adus numai pe femeie pentru a fi lapidata.

La insistenta întrebărilor lor: «Moise în Lege, ne-a poruncit ... Tu, dar, ce zici?, Isus nu raspunde la întrebările lor, ci le spune: «Cine dintre voi este fara pacat sa arunce cel dintâi cu piatra în ea.» Aplecându-se, Isus a început sa scrie cu degetul pe pamânt. Când S-a ridicat, nu mai era decât femeia singura. Toti, simtindu-se muștrati de cugetul lor, s-au retras «caci toti au pacatuit» (Romani 3:23 si 5:12); Isus Hristos, singurul fara pacat ar fi putut sa ia piatra, dar El spune femeii: «Nici Eu nu te osândesc. Du-te si sa nu mai pacatuiesti.» (Ioan 8:11)

El spune aceasta deoarece «Fiul omului are putere pe pamânt SA IERTE PACATELE.» (Matei 9:6)

Este scris «ca oricine crede în El, capata, prin Numele Lui, IERTAREA PACATELOR.» (Fapte 10:43 si 26:18)

Scriind creștinilor din orasul Colos, apostolul Pavel le spune:

«Iertati-va unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, asa iertati-va si voi.» (Coloseni 3:13)

Cei ce cred în Isus au dobândit iertarea, iar acum este de datoria lor sa IERTE pe cel sau pe cei care i-au ofensat.

A ierta o mica greșeala este destul de usor, dar când suntem acuzati pe nedrept, bârfiti, insultati, persecutati, loviti, pentru aceasta este nevoie sa fim umpluti de dragostea lui Dumnezeu, raspândita în inimile noastre prin Duhul Sfânt, pentru a ajunge la împacare. (Romani 5:5)

Punerea în aplicare a iertării ne este ceruta chiar de Isus:

«Când stati în picioare de va rugati, sa IERTATI orice aveti împotriva cuiva, pentru ca si Tatal vostru care este în ceruri sa va ierte greselile voastre.» (Marcu 11:25)

Fiind iertati de Hristos, care ne-a facut har pentru toate greselile noastre

(Coloseni 2:13), noi nu putem decât sa-I urmam exemplul daca pretindem ca suntem ucenicii Sai.

Îmi aduc aminte de o scena emotionanta de împacare a doi oameni, în timpul unei conventii de tigani, în estul Frantei.

Alta data, în timpul unei certe, un tigan a fost lovit violent de un urias de 120 kg. Dupa o perioada de timp, victima s-a întors la Hristos, apoi si agresorul.

Amândoi au venit la adunare. Vazându-se de departe, ei s-au apropiat unul de celalalt, fiecare întrebându-se la rândul lui, daca celalalt a devenit cu adevarat un copil a lui Dumnezeu.

Aproape cincizeci de persoane s-au adunat repede în jurul lor, pregatiti a interveni si a-i separa în cazul unei noi batai. Când cei doi dusmani de altadata au fost aproape unul de celalalt s-au îmbratisat plângând ca doi copii.

Dragostea frateasca a înlocuit rautatea si dusmania prin iertare si împacare, deoarece cei doi oameni au devenit frati prin credinta în Isus Hristos. Ei au primit puterea de a iubi cu dragostea pe care Dumnezeu a raspândit-o în inima lor prin Duhul Sfânt.

Nu este un caz unic, ci se întâmpla câteodata ca iertarea noastra sa fie conditionata de restrictii ca acestea:

Te iert, dar nu vreau sa te mai vad ...

Te iert, dar nu o sa uit niciodata ...

Te iert, dar sa nu o mai faci ...

Hristos a cerut ucenicilor Sai sa ierte cu o iertare deplina, fara conditii:

«Daca fratele tau pacatuieste împotriva ta, mustra-l! Si daca îi pare rau iarta-l.»
(Luca 17:3)

Isus bulverseaza înțelegerea omeneasca pentru ca sa înțeleaga dimensiunea fara limite a iertarii, prin aceste cuvinte:

«Si chiar daca pacatuieste împotriva ta de sapte ori pe zi, si de sapte ori se întoarce la tine si zice: îmi pare rău!, sa-l ierti.» (Luca 17:4)

Apostolului Petru, care îl întreaba:

«De câte ori sa iert pe fratele meu când va pacatui împotriva mea? Pâna la sapte ori?

Isus i-a spus: «Eu nu-ti zic pâna la sapte ori, ci pâna la saptezeci de ori câte sapte» (Matei 18:22-35), apoi Isus spune pilda robului nemilostiv, cu o concluzie foarte importanta, si anume ca fiecare trebuie sa ierte fratelui său DIN TOATA INIMA.

Daca fiecare membru al Bisericii pune în practica ceea ce spune Isus si iarta DIN TOATA INIMA fratelui sau surorii sale, el devine un subiect de binecuvântare pentru el si pentru ceilalti.

«Fiti buni unii cu altii, milosi si iertati-va unul pe altul cum v-a iertat si Dumnezeu pe voi în Hristos.» (Efeseni 4:32 si Coloseni 3:13)

LEGEA SI DRAGOSTEA FRATEASCA

În Biblie este scris: «Pacatul este faradelege.» (1Ioan 3:4)
Fiindca «toti (oamenii) au pacatuit» (Romani 3:23), toti sunt în afara Legii!

Dar, de ce Lege este vorba? Ce este Legea?

Dupa învatatura lui Isus în Evanghelia dupa Matei (22:37-39), toata LEGEA si prorocii sunt cuprinse în aceste doua porunci:

«Sa iubesti pe Domnul Dumnezeu tau, cu toata inima ta ...
Sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti.»
A iubi pe Dumnezeu si pe aproapele său,
Aceasta este LEGEA DIVINA.

Acelasi lucru explica apostolul Pavel, în epistola sa catre Romani:

«Cine iubeste pe altii, A ÎMPLINIT LEGEA. De fapt: sa nu preacurvești, sa nu furi, sa nu faci nici o marturisire mincinoasa, sa nu poftesti si orice alta porunca mai poate fi, se cuprind în porunca aceasta: sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti. Dragostea nu face rău aproapelui: DRAGOSTEA DECI ESTE ÎMPLINIREA LEGII.» (Romani 13:8-10)

Si el precizeaza chiar si în epistola sa catre Galateni, ca «TOATA LEGEA SE CUPRINDE într-o singura porunca: sa iubesti pe aproapele tau ca pe tine însuti.» (Galateni 5:14)

Este usor de înteles ca, daca, a împlini Legea înseamna A IUBI, încalcarea Legii înseamna A NU IUBI.

Aceasta demonstreaza ca în ochii lui Dumnezeu, cea mai mare importanta o are DRAGOSTEA FRATEASCA.

Datoria noastra este sa o cautam, caci fara aceasta dragoste, noi nu suntem nimic. (1Corinteni 13:2-13 si 14:1)

Trebuie sa facem diferenta între legea de a iubi si legile ceremoniale si religioase cum ar fi taierea împrejur, tinerea sarbatorilor, etc, practicate de evrei dupa

cum este indicat în Vechiul Testament.

Din contra, exista REGULI DE CONDUITA necesare pentru punerea în practica a dragostei fratesti si pentru a evita de a rani pe fratii nostri.

Fiind constient de aceasta, apostolul Pavel scrie crestinilor din Roma:

«Luati seama însa ca nu cumva aceasta slobozenie a voastra sa ajunga o piatra de poticnire pentru cei slabi ... Daca o mâncare face pe fratele meu sa pacatuiasca, nu voi mânca niciodata carne.» (1Corinteni 8:9-13)

El spunea chiar ca faptul de a întrista un frate pentru o problema de mâncare este o lipsa de dragoste frateasca.

Exista anumite practici, dupa obiceiurile unor tari sau comunitati, a le face sau a evita sa le facem pentru a nu întrista pe un frate sau o sora.

Astfel, în Anglia, în America si în alte tari anglo-saxone, a bea un pahar cu vin sau bere este o greseala grava. Aceasta îi șocheaza.

În Calabria, în sudul Italiei, fratii nu poarta cravata, caci pentru ei aceasta este un semn lumesc. În India, ei au obiceiul sa-si lase încaltamintea la intrarea în biserica, fara îndoiala ca urmare ca Dumnezeu i-a cerut lui Moise sa se dezcalte înaintea rugului aprins din deșert.

Calatorind prin patruzeci si patru de tari si vazând diferitele obiceiuri din biserici, eu le-am respectat atâta timp cât nu au alterat adevarurile fundamentale ale Bibliei. Respectarea acestor obiceiuri este o marca de dragoste față de cei pentru care nerespectarea ar fi fost pricina de poticnire.

Totusi, Legea lui Dumnezeu nu este formata din reguli bazate pe porunci si învățături omenesti. (Coloseni 3:20-23) Ea este rezumata într-un singur cuvânt: DRAGOSTE. Aceasta dragoste se refera atât la dragostea pentru Dumnezeu cât si pentru aproapele, asa cum ne-o aminteste apostolul Ioan:

«Daca cineva zice: Eu iubesc pe Dumnezeu, si uraste pe fratele său, este un mincinos; caci cine nu iubeste pe fratele său, pe care-l vede, cum poate sa iubeasca pe Dumnezeu pe care nu-l vede? Si aceasta este porunca pe care o avem de la El: Cine iubeste pe Dumnezeu iubeste si pe fratele său.» (1Ioan 4:20-21)

**«Sa nu iubim cu vorba,
nici cu limba, ci
CU FAPTA SI CU ADEVARUL.»**

(1Ioan 3:18)

DRAGOSTEA, ROADA DUHULUI

Din momentul întoarcerii la Dumnezeu, Duhul Sfânt face în noi o schimbare interioară, o naștere la o viață nouă animată de dragoste pentru Dumnezeu și pentru aproapele nostru. Focul acestei dragoste dintâi (Apocalipsa 2:4), care nu trebuie să se stingă niciodată este prezentat în Biblie ca fiind «ROADA DUHULUI.»

Pentru a o pune mai bine în evidență, apostolul Pavel a subliniat contrastul dintre firea păcătoasă, pe care el o numește «carne» și noua manieră de a trăi pe care o produce Duhul Sfânt, în cel ce crede în Isus.

Este un conflict, spune el, între firea pământească (carnea) și Duhul, dar, adăuga el, cei ce aparțin lui Isus Hristos au tîntuit pe cruce firea pământească, adică ei nu mai sunt cărmuiți «de poftele firii pămîntesti», a caror enumerare este scrisă în Galateni (5:19-21). Iată câteva dintre ele:

«Faptele firii pămîntesti sunt cunoscute și sunt acestea: vrajbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, etc.» Acestea sunt forme de păcat, de încălcare a Legii divine de a iubi.

Pentru a nu le înfăptui, apostolul Pavel ne îndeamnă să **UMBLAM CÂRMUIȚI DE DUHUL**. (Galateni 5:16)

Umblarea și trăirea după Duhul, sunt caracterizate de : **ROADA DUHULUI SFÂNT**.

«Roada Duhului, dimpotrivă, este **DRAGOSTEA**, bucuria, pacea, îndelungă răbdare, bunătatea, facerea de bine, credinciosia, blîndetea, înfrînarea poftelor.» (Galateni 5:22)

Această roada poate fi comparată cu un ciorchine de struguri, sau cu un diamant cu noua față.

În 1Corinteni capitolul 13, dragostea fratească este prezentată sub două aspecte:

DRAGOSTEA:

Ce este, ce face	Ce nu este, ce nu face
<p>Este îndelung răbdătoare Este plină de bunătate Se bucură de adevăr Acoperă totul Crede totul Nădejduiește totul Suferă totul Este veselă.</p>	<p>Nu pizmăiește Nu se laudă Nu se umflă de mândrie Nu se poartă necuvincios Nu caută folosul său Nu se mânie Nu se gândeste la rău Nu se bucură de năleguire.</p>

Dragostea noastră fratească este conformă cu această descriere? Dacă putem să răspundem «da» înseamnă că umblăm în Duhul. Dumnezeu ne vede și știe dacă punem în practică învățătura Cuvântului Său.

Se povestește că un tânăr s-a prezentat într-o zi la unul dintre cei mai bogați comercianți din New York, pentru a cere de lucru. I s-a răspuns să treacă mâine-zile.

În după-masă aceleiași zile, plimbându-se pe Broadway, el vede o bătrână, vânzătoare de mere, care a fost răsturnată de un minibuz împreună cu cosul ei de mere. Tânărul i-a venit în ajutor, a ajutat-o să se ridice, a adunat merele punându-i-le în cos, apoi și-a continuat drumul.

Mâine-zile, el revine la comerciantul cărui îi ceruse de lucru și a primit imediat de lucru.

După o perioadă de timp, tânărul aflase că patronul l-a văzut în aceeași zi, când o ajutase pe bătrână. Impresionat favorabil, patronul i-a dat imediat postul pe care îl așteptau alți douăzeci de candidați.

Tot așa, vede Dumnezeu faptele noastre bune și vede totodată și ceea ce noi numim «lipsuri». Dumnezeu ne vede, dar nu trebuie să uităm că cei ce sunt în jurul nostru ne observă și își dau seama de realitatea dragostei noastre fraterne, cum ne-o confirmă textul următor:

«Chiar acum a venit Timotei de la voi la noi și ne-a adus vestea bună despre credința și DRAGOSTEA VOASTRĂ.» (1 Tesaloniceni 3:6)

Epafra ... «ne-a vorbit despre DRAGOSTEA VOASTRĂ ÎN DUHUL.» (Coloseni 1:8)

«Cât despre DRAGOSTEA FRATEASCĂ, ... cați voi singuri ați fost învățați de Dumnezeu SĂ VA IUBIȚI unii pe alții, și iubiți în adevăr pe toți frații. ... Dar va îndemnați, fraților, să SPORIȚI tot mai mult în ea (DRAGOSTEA).» (1 Tesaloniceni 4:9-10)

Să fim subiecții vestea bună în ceea ce privește roada Duhului, cați aceasta este esențială în marturie:

«Mai presus de toate acestea, ÎMBRACAȚI-VA cu DRAGOSTEA, care este

legatura desavârsirii.» (Coloseni 3:14)

BUCURIA DE A IUBI

A fi iubit de ceilalti nu este suficient pentru a fi fericit, caci «Este mai ferice sa dai decât sa primești», a spus Isus. (Fapte 20:35)

Faptul de a iubi procura o bucurie, care se traduce printr-o pace interioara si satisfactia de a fi placut lui Dumnezeu.

Sa fim semanatori ai dragostei fratesti, neobosind «în facerea binelui caci la vremea potrivita, vom secera.» (Galateni 6:9)

Pastorul englez Wesley a spus:

«Faceti tot binele care puteti,
prin toate mijloacele prin care puteti,
în toate locurile unde puteti,
si de fiecare data când puteti.»

«Cine stie sa faca bine si nu face, savârseste un pacat.» (Iacov 4:17) Caci prin aceasta el încalca legea de a iubi.

Din contra, bucuria de a iubi consta în dorinta de a face pentru oameni tot ce voiti sa va faca ei voua, caci în aceasta este cuprinsa Legea si prorociei, spune Isus. (Matei 7:12)

Aceasta bucurie poate sa mearga pâna la sacrificiu. Într-adevar «Nu este MAI MARE DRAGOSTE decât sa-si dea cineva viata pentru prietenii sai.» (Ioan 15:13)

Fara a ajunge pâna la sacrificiu, se poate spune: «Acesta e atât de bun ca si-ar da si camasa de pe el.»

Unii, câteodata înfaptuiesc frumoase acte de generozitate, de bunatate, dar trebuie sa veghem sa nu cadem pe panta cealalta, care consta în a ne lipsi pe noi însine, de a face mai mult decât ne putem permite. (2Corinteni 8:13)

Aceste acte de generozitate, rezultat al dragostei fratesti, trebuie sa se practice cu înțelepciune în sânul Bisericii.

Pentru ca bucuria de a trai, cu fratii si surorile, în dragoste frateasca sa fie fara tulburari si durabila, nu trebuie sa lasam în inima nici cea mai mica radacina rea. Pentru a permite samânței bune, a florilor si legumelor, sa creasca fara sa fie înabusita

de buruieni, va trebui ca buruienile sa fie aruncate din gradina. La fel, daca exista predispozitii, atitudini contrare dragostei fratesti, ele trebuiesc eliminate.

Iata recomandarile apostolului Pavel în Efeseni 4:31:

«Sa piara din mijlocul vostru»:

Orice amaraciune: aceasta roade inima si face sânge rău;

Orice iutime: este o tensiune interioara care duce la cearta;

Orice mânie: a se supara si câteodata pentru lucruri marunte, dau acces diavolului si distruge dragostea frateasca;

Orice strigare: a da vina tipând în gura mare, a se vaicari toata ziua;

Orice clevetire: a bârfi pe cineva spunând minciuni cu scopul de a distruge armonia frateasca;

Orice fel de rautate: nu numai lovind cu pumnul, dar si cu limba.

Apostolul foloseste de fiecare data cuvântul «ORICE» deoarece dragostea frateasca nu poate sa locuiasca cu orice este rău. Ea trebuie sa fie sincera (1Petru 1:22) si nesticacioasa (1Petru 1:4).

Pe când eram tânar pastor de douazeci ani, era în biserica un cersetor care s-a pocait. Sarac, dar îmbracat curat, el lua parte la viata bisericii.

Eu aveam obiceiul de a da mâna cu membrii bisericii la sfârșitul adunarii. O data, mama mea m-a întrebat: «ai dat mâna si cu fratele de acolo?», aratându-mi fostul cersetor. «Da, mama, i-am dat mâna!», i-am spus eu. Ea urmarea ca si saracul si bogatul sa fie tratati frateste, în acelasi fel si cu sinceritate.

Ea avea dreptate, caci dragostea frateasca nu trebuie niciodata sa faca deosebire între frati.

O legenda evreiasca povesteste ca într-o zi prorocul Ilie s-a prezentat la usa unui bogat care locuia într-o casa frumoasa si luxoasa. Îmbracat în zdrente, el i-a cerut bogatului sa-l gazduiasca. Bogatul l-a alungat bombanind si insultându-l.

Câteva zile mai târziu, Ilie a venit din nou la usa bogatului îmbracat în haine frumoase. Bogatul nu a recunoscut pe cersetorul de mai înainte si l-a invitat cu mare cinste sa intre, invitându-l sa se puna cu el la masa. I-a oferit un pahar cu cel mai bun vin al său. Ilie a luat paharul si l-a varsat pe haine, dând impresia a fi neândemânatic: a doua oara, apoi a treia oara, paharul umplut din nou a fost varsat pe frumoasele haine.

Bogatasului surprins, Ilie i-a facut aceasta remarca: «Ieri am venit îmbracat în zdrente si tu m-ai alungat. Azi am venit ca bogatasii si tu m-ai primit. În realitate, tu nu m-ai primit pe mine, ci hainele mele. Deci este normal ca vinul pe care mi l-ai oferit sa revina hainelor.»

Apoi, Ilie a disparut.

Lectia este ca dragostea frateasca nu se uita la aparenta.

Bucuria de a iubi nu consta în a iubi pe cei ce ne plac. Pentru a iubi si pe

ceilalti, este nevoie de multa rabdare pentru a-i accepta asa cum sunt, ceea ce totusi, nu înseamna a tolera pacatul, greselile, ci a fi respectuos cu ei, a-i înțelege, a-i ajuta, daca este nevoie a ne ruga pentru ei.

Când fiecare crestin pune în practica porunca de a iubi pe fratele său, în aceiasi masura cu dragostea lui Hristos pentru noi, Biserica se dezvoltă în pace si bucurie. Ea formeaza o oaza de fericire, ca pe timpurile primei Biserici din Ierusalim unde o multime care crezuse era o inima si un suflet. (Fapte 4:32)

DRAGOSTEA

NU VA PIERI NICIODATA.

(1Corinteni 13:8)

CUPRINS

Nasterea dragostei fratesti la începutul Bisericii	1.
Adevarata valoare a cuvântului «dragoste»	3.
Sursa dragostei fratesti	4.
Credinta si dragostea frateasca	5.
Dragostea frateasca în Biserica	8.
Biserica, o legatura de frati si surori, legati prin dragoste frateasca	12.
Limba – instrument de întarire sau de distrugere a dragostei fratesti	13.
Iertarea	18.
Legea si dragostea frateasca	22.
Dragostea, roada Duhului	24.
Bucuria de a iubi	26.